

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljajhely, Főter 9 szám
Telefon: 42. szám.

Előfizetéseket nem adunk vissza.

Értékében minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 korona.

Egyes szám ára 12 fillér.

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petít betűknél nagyobb, avagy
diszkrétivel, vagy kerettel ellátott hir-
detések tértérlet szerint egy négyszög
centim. után 8 fill. — Állandó hirdeté-
seknek árkedvezmény.

Harmadszor.

— okt. 16.

Szólt a kormány első ízben:
Dicsőn rohansz a diadal utján,
nemzetem, ki sorsod gyepőlőt
kezzeimbe adtad. Gonosz ellenség-
nek olyan tömege tör reád, ami-
lyet a világ még soha sem látott
és te harcolsz olyan vitézséggel,
amilyenről még nem is álmodott
a világ. Ellenálhatatlan hős min-
denik fiad, akit a csata mezejére
küldhetsz és Európa babonás fé-
lelemmel ejti a magyar katoná-
nevét. Am a halálosan összegá-
lyodott emberiségben való tisz-
teleg fenn- és felülmaradásod-
hoz ez még mind nem elég; har-
cosaid vér- és életáldozatán túl
még otthonmaradott gyermekeid
részvételét is kívánja a nemze-
teknek a világtörténelemben leg-
nagyobb mértékű részvételü-
ket a pénz erejével. Mutasd meg
tehát, hogy a jövőért való vetél-
kedésnek ezen a terén sem vagy
te gyöngébb, mint másut, nem
vagy lebirható; itt is méltó vagy
magadhoz és hivatásodhoz!

... És a szegénynek hirde-
tett, idegen tőkére szorulónak
ismert magyar nemzet belenyult
a ládafiába és könnyedén kivá-
gott — ezer millió koronát!

Másodszor is szólt a kor-
mány:

Minden hőskölteményt megszá-
gyenítő lendülettel üzöd hátra
észak hordáit. Balkezed is elég
erős az orvul hátbatámadó volt
szövetségest torkon ragadni. Job-
boddal napok, sőt órák alatt söp-
röd el a bevehetetlennek híresz-
telt várak sorát. Balod a rette-
netes erkölcsi felháborodás Isten-
ítéletét méri a galád árulóra.
Ugyde a megsemmisítésre ösz-
szeesküdt ellenségek már-már
körülzárnak, hogy elrekeszenek
a nemzetközi forgalomtól, hogy
asszonyjal, gyerekekkel, aggak és
minden tehetetlennel együtt ki-
éheztessenek. Nosza értesd meg
velük, hogy embertelen tervük
nem sikerülhet, hogy szent cél-
jaid ily durva fogáson meg nem
hiusulhatnak, hogy mindenektől
elzárva is meg tudsz élni — di-
cső szövetségeseiddel együtt —
a magad erejéből, hogy aratás
előtt is van annyi pénzed, ameny-
nyi legendás hadseregéd föntar-
tására és az ádáz ellenséget irtó
hadiszere szükséges!

... És másodszor is, aratás
előtt is összeszedte magát a nem-
zet és nagyok ezreseiből, kicsi-
nyek filléreiből hamarosan össze-
adott hadicélokra — ezer millió-
nál is többet.

Most harmadszor hallatszik a
kormány szózata:

Harmadszor a mienk Belgrád,
minden remény szerint véglege-
sen immár. Utolsó felvonáshoz
érkeztünk az egész emberi nem
legnagyobb drámájának. Végso
erejüket szedik össze és adják
ki azok a népek, amelyek elle-
nünk és a világtisztesség ellen
róttak össze gaz tervet. Most már
igazán attól függ minden, hogy
melyik fél bírja tovább szívósá-
gal, erővel, áldozatkészséggel.
Karddal bírjuk, de erszénnyel
bírnak-e? A hatalmas német nem-
zet bírta; harmadszor messze tul-
haladta előbbi teljesítményeit. A
magyar méltó marad-e hozzá?
Méltó marad-e saját magához? Le-
hetséges-e, hogy egy Isten kegyel-
méből való bő aratás után, a vi-
lágháboru befejező szakában, a
nagyelkü magyar nemzet hadi-
kölcson jegyzése alatta maradjon
az előbbinek?

Erre a kérdésre vár tőlünk
választ a kormány, a jövő, a tör-
ténelem, amely nem csalódhatik
annyira a nemzet korábbi jegy-
zéseiben és a belőlük folyó
törvényszerűségben, hogy vissz-
eséssel zárja azt a tündöklő lap-
pot, amelyet a magyar nemzet-
nek ezer éven át fokozódó dicső-
ségével és annak el nem bágyadó
fényével oly elégtlenül irt ed-
digel.

Akik önmagukat lopják.

— okt. 16.

Ilyen furcsa istenteremtések is
akadnak Magyarországon. Ugy látszik,
a háborus idők forgószéle vetette fel
ezeket is, mint ahogyan a zivatar
meg is tisztítja a levegőt ugyan, de
együttal sok szemetet is felkavar. A
nagy napok kislelkű emberkéi ezek,
akik ijedős kapkodásból, fejvesztet-
ségből, vagy tudatlanságból önmaguk-
nak lettek tolvajai, orgazdái és uzso-
rásai. A farkas zsugori pénzreljezők
ezek, akik ahelyett, hogy hasznos
befektetésekre fordítanák, gyümölcsöz-
tetnék fölösleges és megtakarított
pénzüket: önmaguknak adják köl-
csón, persze így aztán nem is kapnak
rá egy fillér kamatot sem.

Felhalmozzák és eldugják a pénzt.
Rajta ülnek és ki nem adják. Elvon-
ják a forgalomból. Meg pedig nem-
csak az aranypénzt, hanem az ezü-
söt, nikkelt, bronzot és kisebb papir-
pénzt is. Országszerte temérdeken
uzhatik most ezt a balgaságot, mert
hovatovább érezhető lesz különösen
az apróbbfajta pénz hiánya, rengeteg
kárára, időpocséklására és bosszusá-
gára az ország lakosságának. Nincs
gára az ország, szaladgálni kell fűhöz-
váltópénz: nem lehet fizetni, nem le-
het visszaadni, szaladgálni kell fűhöz-
fához, míg adok-veszekes dologban,
vagy munkások és munkaadók közti
viszonyban célunkat érjük. Sőt még
katonáink is megérzik az újthon pénz-
zel telt fazekokat és strimfliszárakat
örző sárkányok dőreségeit, mert heti

zsoldjukat nehezebben tudják kézhez
kapni.

Még érthető volna, ha az ilyen
rejtegetők azért lapátolták volna gar-
madába össze a mindenfajta pénz-
neműt, mert a háborus veszedelem
miatt minden pereben várhatnák a
jelszót, hogy menekülni kell. De hát
ma már az utolsó tanyai bojtárgyerek
is tudja, hogy muszkát, rácot a maga
földjén verjük, kergetjük, azok közül
ugyan nem jön az országba egy lélek
se másképp, csak fogolyként. Miért hát
ez a káros szokás, mely nem használ
senkinek, mindenkinek árt?

Ugy kell lenni, hogy csak a tu-
datlanság, tapasztalatlanság, a cél-
szerű pénzkezelésben járatlanság szüli
ezeket az öntolvajokat, akik jelentős
kamatozatot vagy másnemű hasznot
lopnak el saját maguktól azzal, hogy
oktalanul holt-tőkét csinálnak a pénz-
zükből.

Eppen azért nagyon helyénvaló
a kormánynak a várnegyékhez, ke-
reskedelmi és iparkamarákhoz stb.
intézet az a rendelete, melyben az
elharapozott baj megszüntetését, vagy
legalább csökkentését óhajtja dölőre
vinni olyanformán, hogy az említett
hatóságok után felkér minden értel-
mes, tekintélyes polgárt: magyaráz-
zák időnként mentül gyakrabban meg
különösen a most elég dus jövede-
lemhez jutott mezőgazdasággal fog-
lakozó néposztálynak, meg aztán a
hadbavonultak családtagjainak, hogy
mennyire káros a pénznek rejtékhe-
lyeken való dugdosása. Egy az, hogy
semmi hasznot nem hajt, más meg,
hogy veszedelmekkel is jár, ha rossz-
indulatu emberek, kőboreigányok ki-
lesik, nesztet vesznek, hogy pénz van
a háznál. Tolvajok, rablók üthetnek
rajta. Legbiztosabb helye a pénznek
a takarékpénztár, szövetkezetek, posta-
takarékok. Onnét nem lopja el senki.
Igy, kamatozatlanul hevertetve azon-
ban idegen tolvaj nélkül is maga a
tulajdonos lopja meg önmagát.

Áage Madelungról.

Hogy ir és olvas fel Madelung.

— okt. 16.

Kiváló emberekről a nagy kö-
zönség sok mindent szeretne tudni;
hogyan érdekelnének bennünket a
nagy és hosszú Madelungnak, a ki-
tűnő magyar-barátnak egyéni sajá-
tosságai, amidőn a közeli napokban
fő- és székvárosunkban fog felolva-
sást tartani.

Hogy jött ide? Hogy gondolko-
zik? Hogy ir s hogy olvas fel? Maga
beszélte el, hogy soha életében nem
hallott s nem tudott Magyarországról.
Amidőn zürichi Tusculanumból a
„Berliner Tagblatt“ meghívta harctéri
tudósítónak, kijelentette, hogy a meg-
tisztelő meghívást elfogadja avval a
feltétellel, ha semmiféle sajtóhadiszál-
lásra nem megy, hanem saját belá-
tására bizzák, hová utazik, honnan
és mit ir, mert ő nem akar korlátozva
lenni, szereti a szabadságot, hiszen 10
esztendeig élt Oroszországban, hát meg
tudja becsülni a szabadságot! Elővette
tehát a térképet és miután ösztönze-
rűleg érezte, hogy erre mifelénk tör-
ténni fog valami, erre fele vette ut-
ját. Egy lelket nem ismert az ország-

ban s először Miskolcra akart meg-
állni, de ott az első ember, akit meg-
szólított egy vasutas kisasszony volt,
aki egy szót sem tudott németül. —
Dühbe gurult és rögtön visszaült a
coupé ba és térkép után indulva Sátor-
aljajhelybe utazott. Itt jelentkezett a
rendőrségen s ott azt kérdezte, tud-e
itt valaki németül? Éppen arra men-
tem s feltűnt magas szikár alakja,
igazi széke german tipusa, égkék-
színű szemei, komor nagy szemöldöke,
szép magas homloka, rábámultam s
a kapitány bemutatott, hogy én be-
szélek németül. Elvittem irodámba s
miután az emberek, a város és vár-
megye előkelőségei a legnagyobb elő-
zékenységgel fogadták és bántak el
vele, szívesen maradt itt s irta innen
gyönyörűbnél-gyönyörűbb cikkeket. Az
tetszett neki nagyon, hogy még a
posta és cenzura sem bontja fel le-
veleit s törli sürgönyeit, hanem teljes
bizalommal továbbította azokat Ber-
linbe.

Mentől többet meséltem neki köz-
jogi állásunkról, történelmünkéről, küz-
delmeinkről, reményeinkről, annál job-
ban megszeretett minket. — Mentül
többször indult el innen a harcterekre
s ismerkedett meg a magyar néppel
s a népből lett magyar hadsereggel,
annál nagyobb volt lelkesedése. A
rideg északi skandináv szive, érzése
különös változáson ment keresztül, a
jéghidegség olvadozni kezdett, gyor-
san megértett és felfogott mindent,
átértett mindent s ha még egy évig
itt marad Zemplémben, biztos, hogy
a legtűzezebb kuruc válik belőle. De
olyan kuruc, aki nem politizálna soha,
mert gyűlöli a politikát s egyformán
imádja Rákóczi, Kossuth Lajost,
Deák Ferencet: és Tisza Istvánt —
kivel hosszan elbeszélgetett — a vi-
lág jelenlegi legnagyobb államférfiá-
nak tartja.

Ha visszakerült a harcterekről s
én vártam a vonatnál, mosolyogva
nézett rám mélytűzű szemeivel és
tréfásan mondta: De most menjünk
irodánkba, mert irnom kell. (Also
jetzt gehen wir in unsere Kanzlei,
denn ich muss schreiben.) Aztán le-
ült a karosszékebe a kályha mellé,
megtanított, hogy kell szénrel jól
befűteni s belebámult a tűzbe s el-
mélázott élményein s olyankor sze-
rette, ha mentül kevesebbet beszél-
getünk... gondolkozott, aztán kér-
dezősködött a legújabb hírekről és
gyakran a legesekelebb hírből, ami
nekem fel sem tűnt, csodálatos in-
tuitióval a legszebb s legértelmesebb
és legmélyértelműbb sürgönyöket me-
nesztette Berlinbe.

Néha felkelt, hosszú lépésekkel
sétált végig a szobában s azt mondta:
„menjünk valami bevásárolni, kény-
telen vagyok valami szépet venni és
pénzt kiadni, mert másképp nem tudok
irni“ (aber jetzt gehen wir etwas schö-
nes einkaufen, ich muss Geld ausge-
ben, sonst kann ich nicht schreiben.)
s elmentünk a könyv- és papirkeres-
kedésekbe s kikereste a legszebb leg-
finomabb és legdrágább miniszter-
papirt, 2—400, ivet és hozzávaló cou-
vertákat, azt szép négyzet alakra vá-
gatta s haza küldte; érdekes, hogy
még ma is innen küldet velem papi-
rost és couvertát, „von den dicken
magyarischen Buchdrucker.“ Vagy
vett egy izléses karkötőórát, mint hi-
res kitűnő lovas egy pár remekművű
sarkantyut, egy pár drága magyar

SZOLYVAI GYÓGYVIZ.

Természetes égvényes savanyuviz-forrás. Különleges szer gyomorhaj és kősvény ellen. Kitűnő ízű, igen átitó ásványviz. Tejjel vegyítve a legjobb nyálkaoldó szer. Borral vegyítve a legjobb Megrendelhető az uradalmi ásványvizek kezelésénél Szolyván Mindenütt kapható.

eszmát vagy gyönyörű mezőkövesdi himzéseket, melyeket ajándékba vitt aztán Berlinbe barátainak, Wolfnak a „Berliner Tagblatt“ kiadójának, Fischernek az ő művei kiadójának és Ratenau, a most elhalt nagy német villanyművezérnek, ki a német császár barátságával is díszeskedhetett s aztán derűs mosolyal mondotta: most aztán siessünk, most fogok már tudni írni, kivette, saját tollát a mellényzsebéből, azt mutató és középső ujjá közé fogta és megírta a címet. Sokáig gondolkozott az első szavakon s mindig valami meglepő különös cikkének a bekezdése, úgy hogy egyszerre benne van a textusban, de aztán aca átszellemül, kipirosodik, minden szót átérez, átgondol és folynak a magyar (latin) betűk egymásután, mert a góth betűket nem szereti, alig ismeri. Mindig előtte fekszik a dán szótár és néha tűnődik egy kifejezésen, mert érzi, hogy a tollában lévő szó nem fedi teljesen azt a gondolatot, amelyet ki akar fejezni, elveszi a dán szótárt s úgy látszik anyanyelvén gondolkodik, gyakran ugyanarra a gondolatra 4-5 kifejezése is van, de még mindig nem az, amit ő elgondol. Laikus alig tudja elképzelni, hogy milyen féltő gonddal keresi az igazságot, a megfelelő szavakat és gondolatokat, hogy egy náns-sal se mondjon többet, vagy kevesebbet, mint amit átérez, csak mikor szóval körülírva elmondja nekem gondolatát, hogy mit akarna kifejezni, akkor látom be, hogy milyen tökéletesen igaz van.

Soha olyant meg nem irt, amit maga nem látott, nem tapasztalt és át nem érzett, de azt azután olyan bámulatos megfigyeléssel, odaadással, lángoló szeretettel s költői lendülettel írja meg, amely csak igazán nagy embereknek a sajátja. Jegyzeteket soha sem csinál, minden a fejében van s emlékezet szerint dolgozik s ha sokszor sajnálta, hogy pl. nem várta be valamilyen ütközet, vagy élménynek a végét és én mondtam neki, hogy írja meg fantáziája szerint a többit, igazi becsületes németiséggel mondta: „ki van zárva“ (ausgeschloßen, das mag ich nicht), azt nem teszem.

Közben finom cigarettákat szí s el nem felejt engem megkínálni, szereti, ha jelen vagyok, fekszem a divánon, de csak akkor beszélek, ha közli velem gondolatait. Ha elfelejt rágyújtani, csendesen szájába tesz egy cigarettát, gyufát gyújt nekik, rágyújt szó nélkül s mintha egész természetesen volna így, tovább ír s én visszacompolygok a divánra.

Estéknént, ha kávéházba mentünk, először elolvasta az összes német lapokat, aztán tőlem kérdezte, hogy mit irnak valami érdekeseit a magyar lapok és sok ismert író cikkeiket kellett nekem lefordítva elmondanom. Aztán tokaji mellét hallgatta a cigányt mélyen elgondolkozva, csak ritkán ejtve egy-két szót s úgy éjfél felé mondta is egyszer nekem: Tudja, hogy miért szeretem úgy magat, mert mindakettőn olyan jól tudunk hallgatni, csak a gondolataink beszélgetnek.

De ha valamely társadalmi kérdést kellett megvitatni, Némethy Bertalan barátom a megmondhatója, hogy milyen erősen tudott vitatkozni, ellenkező argumentumokat beledobni a vitába, hogy a kérdést minden oldalról megvilágosítva lássa s az igazságot kiderítse.

Ha kész a cikk, — amelyben igen kevés javítás van, — s megtisztelt azzal, hogy felolvassa előttem s én lelkesedésemnek adok kifejezést, hogy milyen szép és tökéletes, ő soha sincsen megelégedve, mindig azt hiszi, hogy nem úgy sikerült, mint a hogy ő gondolta, azt hitte, hogy szebb lesz. Aztán két kezébe veszi a négy-szögletes papírost és olvas. Szép különös modulációval, mely megragadja s hallgatót. Ujra átérzi azt, amit irt, a mint egy költemény hangzanak a

szavai. Szemei ragyognak, aca kipirul és maga is lelkesedik, ha a magyarokról beszél. Alig észrevehetőleg hallgatni fogják, mert felejthetetlen emléket visznek magukkal és érezni fogják, hogy egy nagy német író, egy merész, lelkes magyar-barát és egy igaz ember felolvasását hallgatták.

Dr. Székely Albert.

hangemelkedéséből hallatszik, mert egyforma mérsékelt marad, csak az arcáról látszik. Irigylem azokat, akik arcáról látszik, mert felejthetetlen emléket visznek magukkal és érezni fogják, hogy egy nagy német író, egy merész, lelkes magyar-barát és egy igaz ember felolvasását hallgatták.

(A sajtóiroda hiteles távirati jelentései).

A bolgár hadsereg támadása.

Győzelmesen nyomulnak előre.

Budapest, okt. 15.

Az osztrák-magyar vezérkar jelenti:

Orosz hadszíntér:

Nincs jelentősebb esemény.

Olasz hadszíntér:

A tiroli harcra az ellenség erős tűzérési tüzelése még tart. Az ellenség csak a vilgereuthi fensíkon kísérelt meg gyámsági támadásokat. Éjjelkor több olasz század nyomult elő állásaink ellen, de rövid tűzharc után visszavonulásra kényszerültek. Hasonlóképp meghiusult egy újabb közeledési kísérlet a reggeli órákban. A karintiai határon és a tengermelléken az általános helyzet változatlan. A harcra egyes szakaszai az ellenség tűzérésének tartós tüzelése alatt állanak. Egy a fensíki szélén Poteano közelében előnyomuló olasz csapatot ellentámadásunk visszavetett. Az ellenség súlyos veszteséget szenvedett.

Szerb hadszíntér:

A Erino Brdon át előnyomuló osztrák-magyar csapatok az ellenséget a Vincánál a Dunába szakadó Bölecica patakon tulvetették vissza.

Az alsó Morava mindkét partján előnyomuló német csapatok harccal elfoglalták Pozsarevácot.

A bolgár első számú hadsereg, megkezdte a támadást a szerb keleti határon át és birtokába vette a szorosok magaslatait Bjelogradzik és Knjazevac körül.

Höfer altábornagy,
a vezérkar főnökének helyettese.

Pozsarevác a németeké.

Berlin, okt. 15.

A német nagy vezérkar jelenti:

Nyugati hadszíntér:

Vermellestől északra keletre az angolokat állásainkból ismét kivetettük, csak az ugynevezett Tiegrube nyugati szélén tudták megukot egy kis árok részben még tartani. A Champagneban száz csapatok Auberivétől keletre kitakították a franciák egy fészket, melyben állásunkban a nagy támadások óta még tartotta magát, 5 tisztet és 30 főnyi legénységet elfogtak és több géppuskát zsákmányoltak.

Az október 13-ról 14-re virradó éjjel a folyamatban levő hadműveletekre nézve katonai szempontból nézve fontos, hogy a Chalouisi és Vitry le François i pályaudvarokra egyik léghajónk bombákat doított.

Keleti hadszíntér:

Hindenburg tábornagy hadseregcsoportja:

Dünaburgtól délnyugatra és délre az oroszok tegnap több ízben megújították támadásukat, a Dünaburg-Nowoalexandrowski műttől délre szokatlanul nagy veszteségük mellett vertük vissza őket. — Weselowntól északra keletre hasonlóképp összeomlott két támadásuk, a harmadik előretörésük alkalmával az oroszoknak itt sikerült zászlóalj szélességben állásunkba behatolni. Ellentámadásunk folyamatban van. Léghajónk egyike bőségesen dobott bombákat a minski pályaudvarra, ahol ezidő szerint nagy számú csapatot raknak vo. atra. Öt hatalmas robbanást és egy nagy tűzvészt figyeltünk meg.

Lipót bajor herceg tábornagy és Linsingen tábornok hadseregcsoportjánál nincs újabb esemény.

Balkáni hadszíntér:

Mackensen tábornagy hadseregcsoportjánál a hadműveletek tervszerűen folynak. Belgrádtól és Szemendriától délre hátrább szerítettek a szerbeket, 430 szerbet elfogtunk, 3 ágyut, ezek közt egy nehezet zsákmányoltunk. Ma éjjel rohammal elfoglaltuk Pozsarevác déli arcvonalának erődműveit és ezzel a megerősített város birtokunkba jutott.

A bolgárok első számú hadserege megkezdte a támadást a szerb keleti határon át és birtokba vette a szorosokat, magaslatait, Bjelogradzik és Knjazevac között.

A drágaság Szerencsen és Ujhelyben.

Mit érhetnek el a komoly és céltudatos hatósági intézkedések?

— okt. 16.

Nem annyira az elismerés, mint inkább az irigység iratja velünk ezeket a sorokat. Nem annyira dicséret akarjuk vele a szerencsi állapotokat és azt, aki ezeket megteremtette, mint inkább gáncsolni az ujhelyi sármány viszonyokat és azt a városi hatóságot, mely e szomorú viszonyokkal szemben tehetetlen.

Pedig volna mit dicsérni és volna mit kiemelni nemcsak relative, vagyis szembeállítva az ujhelyi állapotokkal és viszonyítva ezekhez, — hanem abszolút értelemben is, vagyis olyan értelemben, hogy a szerencsi piac rendezettsége, általában ennek a járásnak gazdasági helyzete és az a közigazgatás, amely vaskézrel rendezte és fékentartja a drágaságot, mintaképpül szolgálhat nemcsak Ujhelynek, de nálunk még sokkal magasabban és helyesebben vezetett városoknak is.

A szerencsi piac árhullámzására, a közszükségleti cikkek árszításának és beszerzésének ottani rendezésére férfias, öntudatos büszkeséggel nézhet vissza Gortvay Aladár főszolgabíró, a szerencsi járás közigazgatási vezetője, akit egyidőben mindenféle mellékszempontokból sokat támadtak, de aki most, ezekben a válságos időkben megdönthetetlen bizonyítékát szolgáltatja a szakemberek által már eddig is mindig hangoztatott ténynek, hogy benne egy kiváló közigazgatási tehetséget, egy szerencsés kezű adminisztrátort, világos ítélőt és nagy energiájú szervezőt bír vármegyénk.

Egyetlen pillantás a Szerencs városában jelenleg érvényes bíró hatóságilag megállapított élelmiszerárakra, világosan mutatja, hogy mit tehet egy városban, egy járásban a komoly, erélyes, céltudatos közigazgatás. Így a Szerencsen jelenleg érvényben levő és a legpontosabban be is tartott hatósági árszabás:

Burgonya kg.-ként	—10
Bab	—40
Lenese	—40
Borsó	—50
Sárgarépa 4-5 szál	—06
Petrezselyem	—10
Hagyma kilója	—40
Vaj	—40
Tehénturó	—30-40
Kenyér	—44
Tej szedetlen literenkint	—20
Tejfel	1-
Tojás darabonként	—08
Csirke, levágni való, párja	2-
Tyuk kilója	2-
Káppan	2-
Pulyka	2-
Kacska	2-20
Liba	3-
Marhahus kilója	3-
Borjúhus	3-
Sertésus	5-
Szalonna	5-
Zsir	—50
Liszt, kenyérnek való kilója	—70
Liszt, főzni való	—88
0 ás finom tészta	—20
Virsli páronkint	—16
Szafaládé	—30
Frankfurti virsli páronkint	3-
Disznósajt kilója	1-00
Juhhus	5-
Nyrszónka	—30
Kukorica	—30
Árpa	10-
Szalámi	

Mi itt Ujhelyben, a 8-9 koronás zsir hazájában, csak bámuló irigység-gel olvashatjuk ezt az árjegyzéket, mely, — ismétljük, — nemcsak írott malaszt, mert hiszen papírosan sok mindent el lehet rendelni; de élő valóság, amiről mindenki meggyőződhetik, aki Szerencsen megfordul.

Persze, ha is a szomszéd győződést szer is vásárolják s égetletüket; es vigyázó főszol a kereslet ily vekeedésnek, marosan helye foglalta el, ho rása közönség doshatik s ne ezt a gondosk vidékekről o abnormisan m

Hogy azt mi éreze jobban, mert legklasszikus a képviselő történt a mi piaci biztosok a legfuresabb „rendbehozni nek tisztában tőségünkben szokkal meg köréből e mi emlitsünk, le polgárőr észr megyei hajd káposztát 1 odament az neki, hogy csak 1 kor. s kötelezte a ler többlet bolondgombá piacon fordul az ilyesmi e

Hogy G sége milyen zeli járasok Sárospatak, nál inkább vajt, mert a jeles főszolg Zénót, a felső bizátás alap hónapok ot taki főszolg vasni, hogy tak, hogyan a „Sárosput csak azt jeg helyiek, ha nyainkon v tabb mérték pataki laptá

A nagy minisztrátó nak magas mindig a hogy tudás való közig mutassák.

Gortv főszolgabir állapotra, l olyan állap szenvedése az élet nag vivását mi lehetségess rása legb lénvármeg közü Gortv köszönhet ka közigaz fiut a köz ért, a g méltatlanu ahol a ha nem takar épen ugy A szerenc toszági ára mert tudj nak súlyo ltt végre tetve ugy kolázást tek ugy, ez a járá és a jogá

A G által évek gatásnak az eredm dékén ér háboru

Persze, hogy sokan szeretnének a szomszéd járásokból olyatán meggyőződést szerezni, hogy mindjárt be vásárolják Szerencsen a saját szükségletüket; csak hogy ám a mindenre ügyező főszolgabíró hamar utját vágta a kereslet illetően abnormiós megnövekedésének, mely a piac rendjét hármasosan felborítással fenyegethetné. Nagyon helyesen azt az álláspontot foglalta el, hogy ő csak a saját járása közönségének szükségletéről gondoskodhat s nem engedheti meg, hogy azt a gondoskodást meghiusítsa a más vidékekről odaözönlő vásárlók által abnormián megnövelt kereslet.

Hogy mit jelent a piacon a rend, azt mi érezhetjük, mi ujhelyiek a legjobban, mert nálunk fordulnak elő a legklasszikusabb esetek a piacon. Már a képviselőtestületben is felszólalás történt a miatt, hogy egy idő óta a piaci biztosokként működő polgárok a legfuresább módon akarják a piacot „rendbehozni” s egyáltalában niucsen tisztában feladatukkal. Szerkesztőségünkben a legkülönösebb panaszokkal megfordultak már a közönség köréből e miatt. Így, hogy többet ne említsünk, legutóbb egyik karszalagos polgárúr észrevette, hogy egy szegény megyei hajdu 2 fej közép nagyságu káposztát 1 koronáért vett meg. Erre odament az eladóhoz s kijelentette neki, hogy azt a két darab káposztát csak 1 kor. 20 fillérért lehet eladni s kötelezte a vásárlót, hogy a 20 fillér többletet fizesse meg! Hát ilyen bolondgombák igazán csak az ujhelyi piacon fordulhatnak elő, Szerencsen az ilyesmi el sem volna képzelhető.

Hogy Gortvay Aladár tevékenysége milyen elismerést vált ki a közeli járások közönségéből, arra példa Sárospatak, amely különben most annál inkább irigyli Szerencstől Gortvayt, mert a pataki járás népszerű és jeles főszolgabíróját, dr. Bessenyei Zénót, a felső járásokban kormány megbízatás alapján való elfoglaltsága már hónapok óta távol tartja a sárospataki főszolgabíróságtól. Erre elolvassani, hogy lapársunk, a Sárospatak, hogyan ír Gortvayról. Itt adjuk a „Sárospatak” cikkének egy részét, csak azt jegyezve meg, hogy mi ujhelyiek, ha a magunk piaci viszonyainkon végig nézünk, még fokozottabb mértékben érezhetjük át sárospataki lapársunk sorait:

A nagy hadvezérek, a kiváló adminisztrátorok, általában a hivatásuknak magaslatán álló férfiak kívánják mindig a legnehezebb állapotokat, hogy tudásukat, harkészségüket, kiváló közigazgatási képességüket megmutassák.

Gortvay Aladár szerencs-járási főszolgabíró nem hivatkozik a hadi állapotra, hanem teremtett járásában olyan állapotokat, melyek a háboru szenvedéseit ellensúlyozzák s melyek az élet nagy harcának diadalmas megvívását minden szerencs-járási lakosra lehetségessé teszik. Szerencs és járása legboldogabb része ma Zemplénvármegyének, mi kizárólag a vaskezü Gortvay Aladár főszolgabírónak köszönhető. Sokat támadták ezt a ritka közigazgatási képességgel bíró férfit a közért folytatott munkásságáért, a gyomlálástól igazságtalanul, méltatlanul s ma a szerencsi járás az, ahol a hadi állapot nagy lepedőjével nem takarnak le semmit, ott az élet épen úgy lüktet, mint a háboru előtt. A szerencsi járásban érvényesek a hatóságok árak, azt mindenki megtartja, mert tudja, hogy a törvény kijátszásának súlyos következményei lesznek. Itt végre vannak hajtvá és életbe léptetve úgy a közegészséget, mint az iskolázást érintő törvények és rendeletek úgy, hogy azt mondhatjuk, hogy ez a járás a minta-közigazgatás képe és a jogállamnak egy kis oázisa.

A Gortvay Aladár főszolgabíró által éveken át teljesített erélyes igazgatásnak a saját járásában meg van az eredménye, mert Szerencsen és vidékén érzik legkisebb mértékben a háboru okozta fájdalmakat, itt az

uzsora nem tud diadalhoz jutni s a hatósági árakat komolyan veszik és van minden, nem úgy, mint Sárospatakon. A sárospataki főszolgabírói hivatalban nincs restancia, itt, mint mondják, nagyon sokat dolgoznak, de e munkának nincs látszatja az életben. A rendeletek megíródnak, az árak megállapítatnak, de mindezek a nagy közönség, a mézárások stb. csak mosolyognak. A sárospataki főszolgabíróság azt hiszi, hogy ő megtett mindent, ami a kötelessége, ha a rendeletek az irodából kimentek, mi azt hisszük, hogy Gortvay Aladár szerencsi főszolgabíró nem így gondolkozik és nem így gondolkoznak mi sem. Gortvay Aladár irigyeljük a szerencsi járástól s talán Sárospatak megérdemelné, hogy bizonyos időre Gortvay Aladár főszolgabíró urat kapná vezetőül, hogy megmutatná, hogy kell nehéz időkben a közérdeket szolgálni s egy járást a törvény szellemének és főleg a közérdeknek megfelelőleg kormányozni és megmutatná, hogy mi különbség van a papiros és az élő közigazgatás között?

Jótekonycélu hangverseny.

Egy mennheimi ujság
Kerékjártó Duciról.

— okt. 16.

Mint röviden jeleztük már, ritka művészetben lesz része az ujhelyi közönségnek hétfőn, folyó hó 18-án. A háboruban felidült tüzelyhelyeket újraépítő bizottság ugyanis elhatározta, hogy a kárpáti faivak újraépítésére indított akciót még szélesebb méretűvé teszi. E végből felkérte az Országos Bizottság Kerékjártó Ducit világnirü hegedűművészt, hogy a nagyobb magyar városokban tartson hangversenyt a nemes cél érdekében. Sátoraljaujhelyben ez a hangverseny a jövő hét hétfőjén lesz Meczner Gyula főispán védnöksége alatt.

A hatalmas talentumu művészről külföldi vendégszereplése alkalmával a Mannheimban megjelenő „Generalanzeiger” a következőket írta:

Most tünt fel egy ragyogó csilag a művészet egén, a 14 éves budapesti hegedűművész, Kerékjártó Ducit személyében, aki a városunkban megtartott hangversenynek különös varázst kölcsönzött. Valóban egy fenomenális tehetséggel állottunk szemben s beláttuk a tegnapi előadása után, hogy az 1913/14. téli szezonról szóló budapesti és wiesbadeni hírek egyáltalán nem túlzottak. Hubay iskolájában, Budapesten a gyermekművész bámulatra méltó technikát sajátított el és kantilénái elbűvölően édes, érzéki szépséggel ragadnak magukkal. A zeneileg nem nagyon mély, technikailag azonban rendkívül nehéz Paganini D dur koncertjét bravuros előadással játszotta. Minden problémát, mely elé a duplafogású részek és üveghangok állították, a legnagyobb könnyedséggel oldotta meg.

Az előadott darabok megválasztásában is kiváló ízlést mutatott. Programjában szerepeltek a következő művek:

Schubert-Wilhelmy: „Ave Maria”-ja, Kreisler: „Szerelmi bánat”-a; Schuberttől: „A méh” és Hubaytól: „A forró szobában” a „Pusztai élet”. Az utolsó két darab bőven szolgáltatott alkalmat arra, hogy a virtuoz művészetét csodáljuk és a bravuros előadás tomboló lelkesedést váltott ki a közönségből, mely mindaddig nem szűnt, míg végre a művész ráadásra határozta el magát. Az est fénypontját azonban Sarasate: „Cifenyerdő”-nek technikailag éppen annyira érett, mint megkapó előadása képezte. A reményteljes, temperamentos hegedűművész megkapta a jól megérdemelt babért.

HIREK.

Halottak napjára rendbe hozzák a katonasírokat.

Megdöböntő az az üzleti szeméremtelenség, amelylyel a „semleges” Amerika és a vele egy huron pendülő ántánt megcsufolja az elesett katonákat. A municiógyárak ugyanis a nitroglicerint szükséghez csontokat a nyugati front katonasírjaiból veszik. A mi hőseinket, mint az „Orszem” című katonai szaklapban olvassuk, halóporaikban is megbeesüli a hadvezetőség.

Legutóbb elrendelte, hogy a katonasírok nyilvántartása céljából törzskönyvek szerkesztendők. A törzskönyv egyes lapokból fog állni és minden egyes temetkezési hely, legyen az községi temető, ujonnan megnyitott katonai temető, elkülönített tömegsír, vagy egy sír, külön lapot fog kapni. Minden lapnak tartalmaznia kell a sírhely helyi fekvésének pontos adatait, az egyes sírhelyek számát, azt, vajjon a sírhely egyes sír-e, vagy tömegsír-e, a sír felhatalásának napját, azt, hogy az eltemetett saját hadseregünk, vagy az ellenséges hadsereg kötelékébe tartozott-e, végül az eltemetett nevét és csapattestét. Ha az eltemetett neveinek megállapítása teljességgel lehetetlen, úgy fel kell jegyezni, hogy a tömegsírban hányan vannak eltemetve.

A hadvezetőség igen nyomatékosan elrendelte továbbá azt is, hogy a katonai sírok fenntartására kiváló figyelmet fordítsanak. Ahol a sír magántulajdon képező területen létesített, ott ki kell eszközölni, hogy a tulajdonos a sírokat tartsa tiszteltben.

Hadvezetőségünk emberbaráti és lovagias érzületét bizonyítja az a körülmény, hogy az ellenséges halottat is megbecsüli, úgy rendelkezén, hogy az imént felsorolt intézkedések nemcsak a saját és szövetségeseinek sírjaira vonatkoznak, hanem azok a sírok, amelyekben az ellenséges hadsereg katonái vannak eltemetve, hasonló gondnal ápolandók. Az október elsejéig eltemetettek sírjait halottak napjáig okvetlenül rendbe kell hozni.

— Az alispán születésnapja. Meleg, szeretetteljes ünneplésben volt része tegnapi születésnapja alkalmából Dókus Gyula alispán, tartalékos huszárszázadosnak, a Vörös Kereszt helybeli megbízottjának, a vezetése alatt álló ujhelyi állomási kötöző személyzete részéről. A női ápolók egy remekül díszített, óriási virágkoszorút nyújtottak át neki szép beszéd kíséretében, ugyszintén meleg ovációkban volt része a férfi ápolói személyzet részéről is. Az alispánt születésnapja alkalmából a vármegyeházán is számosan üdvözölték.

— Halálözás. Mint részvétellel értesülük, Sárospatakon 74 éves korában elhunyt özv. Goldblatt Ignác birtokosné, a Sárospatakon közjótékonyágáról ismert és széles körökben népszerű matróna. Temetése tegnap, pénteken ment végbe Sárospatak impozáns mértékben megnyílvánult részvétel mellett. Az elhunytban dr. Roboz Bernát orvos anyósát gyászolja.

— A dohánygyári kórház október 2-iki jótekonycélu előadásának elszámolásából tévedésből kimaradt Ferenczy Béláné 5 koronás felülfizetése, amit ezennel hálás köszönettel nyugtáz a rendezőség.

— Az ujhelyi járásbíróság a felidült tüzelyhelyekért. Olvasóközönségünk meleg érdeklődésébe és jóindulatu figyelmébe ajánljuk azt a minden elismerést és dicséretet érdemlő szép mozgalmat, melyet az ujhelyi kir. járásbíróság vezetője az alábbi felhívásban jelent be. Igazán felemelő és megdöbbentő, hogy a járásbíróság birói és

tisztviselői kara ilyen nemes áldozatkészséggel siet a hazafias cél szolgálataiba s már eddig is oly szép eredményt ért el, amelyet bizonyára lelkesedéssel fog a közönség honorálni és teljes sikerre vinni. A felhívás a következő:

Az orosz hordák által elpusztított zemplénvármegyei községek felépítésére országos mozgalom indult meg, amelyből részüket kivenni egyesek, társadalmi osztályok, egyesületek vetélkedve kelnek egymással versenyre. Mindenki érzi, hogy nemcsak hazafiúi, de egyéni kötelessége is mindent elkövetni arra, hogy a pusztulás helyén virulás, a szomorúság helyén öröm, a gyász völgyében vigasztalás teramjen újra, amelynek plántáit kell, hogy az itthonmaradottaknak ama halála ütessen el, melyet a hőskatonák és azok itthonmaradt árvaíránt éreznek. A vezetésem alatt álló járásbíróság is részt követel magának ebből a mozgalomból: amint kivette részét számos tagjával a hősi küzdelemből is a harctéren, úgy a béke malasztos ölében meginduló élet előfeltételeinek megteremtéséből is részt követel. Elhatározta, hogy gyűjtést indít saját tisztviselői és ezek hozzátartozói között egyik, később megalapítandó községi kisedővódájának felépítéséhez szükséges összeg előteremtésére; — a hol a gyermekek fogékony szívőbe az édes magyar nyelv tanításával a hazaszeretet magja elhintessék, hogy szükség esetén ép oly lelkesedéssel védjék hazájukat, mint apáik. Minthogy azonban e nagy feladat megoldására a mi elkülönített erőnk kevés, a legnagyobb bizalommal és reménnyel fordulok a hazai oltárán áldozni mindig kész közönséghez, kérve, hogy a kitűzött nemes cél elérésében bennünket támogatson és tegye lehetővé, hogy eddigi saját adakozásunk és gyűjtésünk 700 koronánál nagyobb eredménye, a cél nemességének nagyságához képest, minél tekintélyesebb összegre emelkedhessék. A legkisebb adományt is örömmel fogadunk és hirlapilag nyugtázunk. Sátoraljaujhely, 1915. október hava. Hazafiúi bizalommal: Schiller Kálmán, vezető kir. járásbíró.

— A belügyminiszter a tűzifauzsora ellen. Érdekes körrendeletet intézett a belügyminiszter a törvényhatóságokhoz. Hangsúlyozza a rendelet, hogy a tűzifauzsora ellen kellően megvédhető a közönség az általa 1914-ben kiadott elnöki körrendelet alapján, amelynek első paragrafusa kimondja: „Az élelmiszerek és az elsőrendű szükségletek kielégítésére szolgáló egyéb cikkeket (tűzifauzsorok stb.) árát, vagy az ezek körül szükséges szolgáltatások díjazását aránytalanul magas összegben megszabni nem szabad.” A 2. § szerint „az 1. §-ban említett tárgyak árát és az ezek körül szükséges szolgáltatások díjazását aránytalanul fölemelni még a keresetrendkívüli fokozódás esetén sem szabad.” A rendelet kifejti, hogy ha a városok szabályrendeletet alkotnának, amely kötelezővé tenné az egyedül ellenőrizhető súly szerinti eladást is, lehetővé tennék a tűzifaáraknak az érdekelte felek meghallgatásával időnként történő hatósági megállapítását. Felhívja a miniszter ennek folytán a törvényhatóságokat, hogy idézett körrendeletét a tűzifára vonatkozólag is szigoruan hajtsák végre.

— Könnyítések az ügyédi és bírói vizsgára. A hivatalos lap a kormány rendeletét közli, amely az egyeséges bírói és ügyédi vizsgára, valamint a gyakorlati bírói vizsgálatra nézve könnyítéseket nyújt a katonai szolgálatra bevonultaknak. E rendelet szerint a három évi joggyakorlatba egész terjedelmében be kell számítani azt az időt, melyet a vizsgára jelentkező az elméleti képzés megszerzése után a háboru ideje alatt katonai szolgálásban, vagy hadi fogolyként töltött, feltéve, hogy a jelentkező legalább két évet tényleg és kizárólag joggyakorlatban töltött el.

Október 16.
Ujhelyben.
oly és cél-
zkedések?
— okt. 16.
merés, mint
velünk eze-
ira dicsérni
állapotokat
mtette, mint
lyi siralmas
rosi hatóság-
viszonyokkal
érni és volna
ative, vagyis
állapotokkal
— hanem
agyas olyan
esi piac ren-
ek a járás-
s az a köz-
zel rendezte
ot, mintaké-
Ujhelynek,
vósabban és
soknak is.
ullámzására,
árusításának
rendezésére
séggel néz-
ár főszolga-
közizgatási
mindenfélé
at támadtak,
lságos idők-
yítéktől szol-
tal már ed-
tt ténynek,
közizgatási
s kezű ad-
tű és nagy
armegyek.
Szerencs vá-
rel bíró ha-
miszerárak-
gy mit tehet
n a komoly,
zgatás. Ime
önyben levő
is tartott
—10
—40
—50
—50
—06
—03
—40
4—
—30—50
—44
—26
1—
—08
250
2—
2—
2—
2—
2—20
3—
3—
3—
5—
—50
—70
—88
—20
—16
—30
3—
160
5—
—36
—36
10—
—9 koronás
ló irigység-
egyzéket, a
mcsak írott
bírosok sok
de élő va-
meggyőződ-
fordul.

Három hónap a 10-es honvédek történetéből.

A Zemplén számára írta:
Petrik Ernő, honvéd főhadnagy.
VIII.

A Mackensen-hadsereg győzelme Lukowánál.

Przemysl eleste után az oroszok végső kétségbeeséssel szívósan szándékoztak Lemberget védeni. Megpróbálták a közvetett védelmet, ugyanis jó messzire a várostól főerejükkel megállottak a Moseiska-vonalon. Állásaik mesterileg voltak teleépítve: megfigyelésük és felderítésük szinte lehetetlen; különösen állt ez a velünk szemben lévő erők, ahol egy erdőben huzódott végig az állás, úgy hogy a repülők eredmény nélkül próbálták felderíteni. Gyalogsági járőreink, ha közeledni akartak, a láthatatlan, leplezett ellenségtől összpontosított tüzet kaptak. Látszott, hogy igen félnek a Mackensen ágyuitól, amelyek már annyi véres lelkét adtak nekik. Különbösen Mackensen nem sietett; előbb alaposan elő kellett mindent készíteni és azután amit akart, annak sikerülni kellett.

Junius 12-ig néztünk így farkaszemet a beasott ellenféllel. Kalinkowtól keletre a Zagreblá-i erdő előtt, igyekeztünk, amennyire lehetett, pontosan megállapítani az állásokat. Es mikor ez megtörtént, Mackensen 13-ára egész hadseregének elrendelte az áttörést. Ekkor már a front mögött félelmesen tátongtak a német nehéz ágyúk és mozsarak, mellettük garmadába, gulákba rakva az előkészített lösz. Kéjes örömmel nézték honvédeink, gondolva: „no, Muszi, holnap ismét meleg lesz.” 12-én éjjel gyalogságunk előre ment rohamtávolságra. Az erdőszegélyt, amelyen túl az orosz állások voltak, könnyen elértük, ott azután az előretolt állásokat megrohanva, elfoglaltuk, mire az oroszok tudomást szereztek jövetelünkről és irtó tüzet bocsátottak az előterepre. Jóllehet embereinket a sötét éjben nem látták, mégis az erős tüzelés sok veszteséget okozott és a további előnyomulás csak egyenként, esuszva történhetett; sűrű, cserjés, aljás erdőben, koromsötét éjben. Nesztelenül, a szuronyt szoritva, mint a párdueok esuszniak előre a honvédek; itt-ott félelmetesen hallatszik az éjszakában egy-egy jalkiáltás, egy hörgés; emberi testek tompa zuhanása; az orosz figyelők átszurva, véresen hörgöttek a bozótban.

Már hajnalodott, mikor még mindig nem láttuk az orosz állásokat.

Előttünk 20—25 lépésre hatalmas drótakadály: 15—20 sorban borzasztóan összekötözve minden fa, minden bokor; mögötte a sűrű bozóttal az ellenséges állás nem látszott, ők azonban kilátó nyílásokon mindent láthatnak, mert amint valaki mozdult 10 lépés is csapódott le mellé, félelmetesen törve a galyakat. Hélyzetünk igazán nem volt kényelmesnek mondható. Alig hiszem, hogy lett volna ember, aki nem legjobban rohamra szeretett volna indulni azonnal; de összhangban a többi ezredekkel, az egész hadseregnek... embernek kellett pontosan délelőtt 10 órakor megrohanni az ellenséget. 5 órakor a nehéz tüzéség megkezdte a tüzet; az ellenséges állást csak sejtettük, hol lehet: a drót mögött 40—50 lépésre. Megfigyelésről azonban szó sem volt. A tüzéség munkája félelmet gerjesztő volt; a német robbanó gránátok zugva, füttyülve vágnak le az erdőbe egyik a másik után, szünet nélkül, hatalmas szál fenyők derékban ketté törve, tövestől a levegőbe röpitve, kövek, szikladarabok állandó zugása töltötte be a levegőt. Rövid félóra múlva oly sűrű, fojtó fekete füst és gáz ülte el a földet, hogy látni nem lehetett, a légzés nehéz volt, az irtózatos zajban emberi kiáltást lépésre sem lehetett hallani. Az oroszoknál mély csend. Ha ez a tűz hatásos, akkor ma a rohamnál lövést sem kapunk. Hogy hatásos volt-e, azt mindjárt meglátjuk. Az egész ezred némán, hangtalanul fekszik a drót előtt; tőlünk balra Kobek ezredesnek alárendelve, a 11. honvéd lovas hadosztályból alakult gyalogzászlóalj. Azt hihette volna a szemlélő, hogy az ezer meg ezer ember mind halott, egy szó, egy mozdulat nem látszott sehoh; pedig minden idege minden egyesnek örülten dolgozott; a legizgatottabb, legrettenetesebb percek, amiket ember élhet. — Maga a roham már semmi; ott megszűnik az ész, az értelem dolgozása; roham közben nem lát, nem hall az ember, csak rohan, vakon, öntudatlanul előre.

(Folytatjuk.)

NESTLÉ-FÉLE
GYERMEKLISZT
Csecsemők
gyermek és lábadozóknak legjobb
táplálék a gyomor- és bélbetegségek után.
Mindenhon kapható.

Próbadozott és tanulságos orvosi könyvecs két a gyermeknevelésről teljesen díjtalanul küld a Nestlé-féle gyermekliszt társaság, Wien, I. Biberstrasse, 43/e.

Főszerkesztő és laptulajdonos: **Ehler Gyula**
Felelős szerkesztő: **Teleky Sándor**.

Millió
ember használja

Köhögés

rekedtség, elnyálkásodás, hurut, köszvény és számarköhögés ellen,

a Kaiser-féle Mell-Caramellát

a „Három Fenyő” védjegyvel.

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosok és privát egyénektől tanúsítja a biztos eredményt.

Egy csomag ára 20 és 40 f.
Egy doboz 60 fillér.

Kapható: Kardos Zsigmond és Ehler Gyula gyógyszerárakban s Hrabeczky Kálmán drogériájában, Sátoraljauhelyben, — Kronovits Miksa gyógyszerárakban Nagymihály, Fábian Arnold gyógyszerárakban Homonna, — Hazay Géza gyógyszerárakban Töketerebes.

Állást keres

ugy a konyha-, valamint a díszkertészet minden ágában jártas kertész.

Czime: **Tkacsik József**
Pinkócz, u. p. Bező. (Ung. m.)

Értesítés.

Tudatjuk a t. gazdaközönséggel, hogy k o r p a e l a d á s á r a a Korpaközponttól megbízatást nyertünk és azt 100 kgr.-ként 20 korona árban — zsák nélkül — árusítjuk. Az üres zsákokért darabonként 1 korona 60 fillér fizetendő, azokat megfelelő árban visszavesszük.

Deutsch Herskó fia
és
Kroó Gyula.

A sátoraljauhei kir. ügyészségtől.

16/C/142—1915. eln. szám.

Verseny tárgyalás.

A sátoraljauhelyi kir. törvényszéki fogházban tartóztatottak részére 1916. évi január hó 1-től 1916. évi december hó 31-ig szükséges kenyér és hus biztosítására verseny tárgyalást hirdetek.

Felhivom a vállalkozni szándékozókat, hogy zárt írásbeli ajánlatukat hozzám 1915. évi október hó 29-ik napjának délelőtti 9 órájáig adják be. A később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Szóbeli versenytárgyalásra 1915. évi október hó 29. napjának délelőtti 10 óráját a kir. ügyészség hivatalos helyiségébe tűzöm ki.

Sátoraljauhely, 1915. évi október hó 8-án.

Dr. Liszy Viktor
kir. főügyési helyettes.

Az 1916. évre szóló

„ZEMPLEN NAPTÁRA”

számára

hirdetéseket jutányos áron
felvesz kiadóhivatalunk.

Sátoraljauhely. Nyomatott Ehler Gyula „Zemplén” könyvnyomtatóintézetében.

Sátoraljau
Megjelen het
szerdán és
Szerkesztőség
sátoraljauhely
Telefon:
Léírásokat ne
Nyitárben minde
A győ
A diadalm
zető uton e
rettenthetetie
szakadatlan
harcét mind
ut végén vá
esőség, a ba
mas béke, a
célja és beté
lió sokaságá
karítani min
utról, amely
végső célhoz
A harma
írására felhi
hetett volna
ben. Már tis
eredmények
kell még ele
előtt van a
utolsó erőf
roham száks
hatalmas kü
szünk. Erre
szeszadni m
egyesíteni t
kat, hogy h
végezhessek
megléssen t
korszak, me
nyájunkra.
A hadikö
közt magá
azok adhat
győzelem
fégyverrel
ért és a ho
egy óriási
gálja minde
jével, még
letes üzlete
azért a lem
kéjét esetl
önző célja
hiszen a kö
egyéb áldo
anyagi java
biztosabb e
Most k
len láncot
tálnak, sze
minden ere
szabad kim
közül, kik
élnék. Ne
s a szeren
jukban ha
szen nem
lenni, hog
korona m
gyen ottho
denkinek
het a kis
erőt össze
erőből álo
nagy és s
Az els
eredménye
Term
Igen
Mindent